

დანიელის წიგნი — ოცდაცამეტი

ღმერთის „ბეჭედი“, აღბეჭდილი კვირა-დღის კანონის განჩინების დროს: დანიელის მე-6 თავის წინასწარმეტყველური ანალიზი

Jeff Pippenger

2023-12-28

ღვთის „ბეჭედი“, რომელიც ხილულია, აღიბეჭდება კვირის დღის შესახებ კანონის გამოცემისას.

„არც ერთი ჩვენგანი ოდესმე ვერ მიიღებს ღვთის ბეჭედს, სანამ ჩვენს ხასიათზე ერთი ლაქა ან მანკიც კი იქნება. ჩვენზეა მინდობილი ჩვენი ხასიათის ნაკლოვანებათა გამოსწორება, სულის ტაძრის ყოველი შებილწვისაგან განწმენდა. მაშინ უკანასკნელი წვიმა გადმოვა ჩვენზე, როგორც ადრეული წვიმა გადმოვიდა მოწაფეებზე ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულზე....“

„რას აკეთებთ, მძანო, მომზადების ამ დიდ საქმეში? ისინი, ვინც წუთისოფელს ერწყმიან, წუთისოფლის ყალიბს იღებენ და მხეცის ნიშნისთვის ემზადებიან. ხოლო ისინი, ვინც საკუთარ თავს არ ენდობიან, ვინც ღმერთის წინაშე მდაბლდებიან და ჭეშმარიტებისადმი მორჩილებით თავიანთ სულებს განიწმენდენ, ზეციურ ყალიბს იღებენ და თავიანთ შუბლზე ღვთის ბეჭდისთვის ემზადებიან. როცა ბრძანება გამოიცემა და ბეჭედი აღიბეჭდება, მათი ხასიათი მარადისობისათვის წმინდა და უმწიკვლო დარჩება.“ Testimonies, ტომი 5, 214, 216.

დანიელი იღებს ხილულ ბეჭედს, როცა იგი ლომების ხაროშია ჩაგდებული; ამგვარად, ეს თავი წარმოადგენს კვირადღის კანონის ბრძანებულებას.

მაშინ ეს კაცები ერთად შეიკრიბნენ მეფესთან და უთხრეს მეფეს: იცოდე, მეფეო, რომ მიდიელთა და სპარსელთა კანონი ასეთია: არც ერთი ბრძანებულება და არც ერთი დადგენილება, რომელსაც მეფე დაადგენს, არ შეიძლება შეიცვალოს. მაშინ მეფემ ბრძანა, და მოიყვანეს დანიელი და ჩააგდეს იგი ლომთა ხაროში. ხოლო მეფემ მიმართა დანიელს და უთხრა: შენმა ღმერთმა, რომელსაც განუწყვეტლივ ემსახურები, მან გიხსნას შენ. და მოიტანეს ქვა და დაადეს ხაროს პირს; და დაბეჭდა იგი მეფემ თავისი ბეჭდით და თავისი დიდებულების ბეჭდებით, რათა დანიელის შესახებ განზრახვა არ შეცვლილიყო. დანიელი 6:15–17.

ამბავი იქ არ მთავრდება, თუმცა იგი სრულდება იქ, სადაც იწყება. დანიელის მეექვსე თავის მონაკვეთი ასახავს კავშირს, რომელსაც უმთავრესად ხელმძღვანელობდნენ ას ოცი მთავარი და ორი უმცროსი პრეზიდენტი, მაგრამ რომელშიც შედიოდნენ აგრეთვე მრჩეველები, მხედართმთავრები და გუბერნატორები. ხუთნაწილოვანი ალიანსი შეიქმნა იმისათვის, რომ მეფე მოეტყუებინათ და დანიელის დევნა დაეწყებინათ. ამბავი მათი სამსჯავროთი სრულდება, რადგან ისინი წარმოადგენენ განსაკუთრებულ სამსჯავროს, რომელიც კვირადღის კანონთან არის დაკავშირებული; სამსჯავროს, რომელიც მიმართული არ არის მათ წინააღმდეგ, ვინც დანიელს ან მეფეს განასახიერებენ, არამედ მათ წინააღმდეგ, ვინც მეფე მოატყუა.

და მეფემ ბრძანა, და მოიყვანეს ის კაცები, რომელთაც დანიელი დაებეზდებინათ, და ჩააგდეს ისინი ლომთა ხრამში — ისინი, მათი შვილები და მათი ცოლები; და ლომებმა სძლიეს მათ და ყველა მათი ძვალი დაამტვრიეს, ვიდრე ხრამის ფსკერს მიაღწევდნენ. დანიელი 6:24.

წინასწარმეტყველურ სცენარში ყოველთვის ეკლესია აცდუნებს სახელმწიფოს, ხოლო მეექვსე თავი განსაზღვრავს იმ ცდუნებას, რომელიც მეფის წინააღმდეგ განხორციელდა. მას შემდეგ, რაც ახაბმა ქარმელის მთაზე ღვთის ძალის ძლევა მოსილი გამოვლინება იხილა, ელიამ იგი წვიმაში იხეხელთან დააბრუნა. ახაბს არავითარი საფუძველი არ ჰქონდა ეფიქრა, რომ იხეხელი ღვთის ძალის მძლავრი მოწმობით არ მოიხიბლებოდა, მაგრამ ახაბი მოტყუებული იყო იხეხელის გულში ფესვგადგმულ ელიის მიმართ სიძულვილთან დაკავშირებით. ელიის ამბავი ახაბთან და იხეხელთან დაპირისპირებაში კვლავ მეორდება იოანე ნათლისმცემლის (რომელიც ელია იყო), ჰეროდესა და ჰეროდიადას ისტორიაში.

როდესაც თავის დაბადების დღეზე მთვრალმა ჰეროდემ სალომეს (ჰეროდias ასულს) თავისი სამეფოს ნახევარი აღუთქვა, არ მოელოდა, რომ ჰეროდია იოანეს თავს მოითხოვდა. მეფეები, იქნება ეს ახაბი, ჰეროდე თუ დარიოსი, უწმინდური დედაკაცის მიერ არიან მოტყუებულნი — იხეხელის ცრუწინასწარმეტყველთა ცეკვით, ან ჰეროდias ასულის ცეკვით, ან დანიელის ისტორიაში ხუთმაგი კავშირის მეშვეობით. პილატეც მოატყუა გახრწნილმა მღვდელმსახურებამ, რომელიც იუდეველთა „ეკლესიას“ წარმოადგენდა, ხოლო ეკლესია დედაკაცს განასახიერებს.

მოტყუება წინასწარმეტყველური სცენარის დამახასიათებელი ნიშანია, ხოლო მესამე ვაის ისლამი არის ის სიცრუე, რომელიც შიშის მეშვეობით უკანასკნელ დღეებში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მოსატყუებლად გამოიყენება. როგორც „მოტყუება“, ისე ის „სიცრუე“, რომელიც ამ მოტყუებას წარმოშობს, განსაზღვრულია ღვთის წინასწარმეტყველურ სიტყვაში. ისლამის როლი, და ის, რომ პაპობა შვიდი თავის მერვე თავად ხდება, უკვე ამოცნობილია, როგორც იმ უწყების ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებში იხსნება და რომელიც არის იესო ქრისტეს გამოცხადება. ამიტომ, დარიოსის მოტყუების მხილება დანიელის მეექვსე თავში იმ უწყების ნაწილია, რომელიც შუალამის ღაღადის უწყებას შეადგენს. მოტყუება არის ის ელემენტი, რომელიც სასიკვდილო ჭრილობას სრულად კურნავს და ამგვარად აღადგენს პაპობას, როგორც მერვე და საბოლოო სამეფოს. დარიოსის მოტყუებაში ორი განდგომილი პრეზიდენტი და ასოცი პრინცი არიან იმ მოტყუების კავშირის წარმომადგენლები, რომლებიც დანიელს უპირისპირდებიან.

ას ოცი არის ღვთის მოწაფეთა სიმბოლო ორმოცდამეათობის დღესასწაულზე.

იმ დღეებში პეტრე აღდგა მოწაფეთა შორის და თქვა: (ერთად შეკრებილთა რიცხვი იყო დაახლოებით ას ოცი.) საქმეები 1:15.

ორმოცდამეათე დღე განასახიერებს კვირადღის კანონს, როდესაც ბეჭედი აღიბეჭდება, ხოლო ას ოცი მთავარი, რომლებმაც დარიოსი მოატყუეს, ცრუ მღვდლობის სიმბოლოს წარმოადგენენ კვირადღის კანონის დროს. მეფის მომტყუებელთა ორი კატეგორია

წარმოდგენილია ორი განდგომილი პრეზიდენტისა და ას ოცი განდგომილი მთავრის მიერ. ეს ორი პრეზიდენტი დანიელთან არიან მიჩნეულნი, რომელიც წინასწარმეტყველია. დარიოსის მომტყუებელი ეს ორი კლასი წარმოადგენენ ცრუ წინასწარმეტყველთა ერთ ჯგუფსა და გახრწნილ მღვდელთა ერთ ჯგუფს.

ვაი იმ მწყემსებს, რომლებიც ანადგურებენ და ფანტავენ ჩემი სამოვრის ცხვარს! — ამბობს უფალი. ამიტომ ასე ამბობს უფალი, ისრაელის ღმერთი, იმ მწყემსთა შესახებ, რომლებიც მწყემსავენ ჩემს ხალხს: თქვენ გაფანტეთ ჩემი ფარა, განდევნეთ ისინი და არ მოჰკითხეთ; აჰა, მე მოგკითხავთ თქვენი საქმეთა ბოროტებას, ამბობს უფალი. და მე შევკრებ ჩემი ფარის ნატამალს ყველა ქვეყნიდან, სადაც ისინი განდევნე, და დავაბრუნებ მათ მათ სადგომებში; და ისინი ინაყოფიერებენ და გამრავლდებიან. და დავუდგენ მათ მწყემსებს, რომლებიც დამწყემსავენ მათ; და აღარ შეეშინდებათ, არც შეძრწუნდებიან და არც ერთი აღარ დაიკარგება, ამბობს უფალი. აჰა, მოდის დღეები, ამბობს უფალი, როცა აღვუდგენ დავითს მართალ ყლორტს, და იმეფებს მეფე, იბედნიერებს და აღასრულებს სამართალსა და სიმართლეს ქვეყანაზე. მის დღეებში იუდა გადარჩება და ისრაელი უსაფრთხოდ იცხოვრებს; და ეს არის მისი სახელი, რომლითაც უწოდებენ მას: უფალი ჩვენი სიმართლე. ამიტომ, აჰა, მოდის დღეები, ამბობს უფალი, როცა აღარ იტყვიან: „ცოცხალია უფალი, რომელმაც გამოიყვანა ისრაელის ძენი ეგვიპტის ქვეყნიდან“, არამედ: „ცოცხალია უფალი, რომელმაც ამოიყვანა და წარუძღვა ისრაელის სახლის თესლს ჩრდილოეთის ქვეყნიდან და ყველა იმ ქვეყნიდან, სადაც მე განდევნე ისინი“; და ისინი საკუთარ მიწაზე იცხოვრებენ. გული ჩემში შემუსვრილია წინასწარმეტყველთა გამო; ყველა ჩემი ძვალი ცახცახებს; მე ვგავარ მთვრალ კაცს და კაცს, რომელსაც ღვინომ სძლია, უფლის გამო და მისი სიწმინდის სიტყვების გამო. რადგან ქვეყანა სავსეა მემრუშეებით; რადგან ფიცის გამო ქვეყანა გლოვობს; უდაბნოს მშვენიერი ადგილები გახმა, და მათი სვლა ბოროტია, და მათი ძალა — არასწორი. რადგან წინასწარმეტყველიც და მღვდელიც უწმიდურნი არიან; დიახ, ჩემს სახლშიც ვპოვე მათი ბოროტება, ამბობს უფალი. ამიტომ მათი გზა მათთვის იქნება როგორც მოლიპული გზები სიბნელეში: იქით იქნებიან დევნილნი და therein დაეცებიან; რადგან მოვავლენ მათზე ბოროტებას, მათი მონახულების წელიწადს, ამბობს უფალი. იერემია 23:1-12.

იერემიას „მონახულების წელი“ არის დარიუსის მომტყუებელი შეთქმულთა სამსჯავრო. ცრუწინასწარმეტყველთა და მღვდელთა სამსჯავრო წინასწარმეტყველური სიტყვის თემაა. და როგორც გახრწნილმა სამღვდელოებამ წარუძღვა და შეცდომაში შეიყვანა რომის ხელისუფალნი ქრისტეს წინააღმდეგ, დანიელის მეექვსე თავში აღწერილი შეთქმულება სწორედ ამავე წინასწარმეტყველურ ჭეშმარიტებას ეხება.

დანიელის მეხუთე თავის წინასწარმეტყველური ხაზები წარმოაჩენს აღმასრულებელ სამსჯავროს, რომელიც კვირა კანონის დროს აღსრულდება რესპუბლიკურ რქასა და ამერიკის შეერთებული შტატების ერზე. ეს სამსჯავრო აღსრულდება მესამე „ვაის“ ისლამის მიერ, რომელმაც სამეფოში შეუმჩნევლად შეაღწია დაუცველი სამხრეთის კედლის გავლით. კვირა კანონის ხაზი დანიელის მესამე თავში მიუთითებს, რომ სწორედ იმავე დროს ღვთის ერი აღიმართება როგორც დროშა მთელი მსოფლიოს

წინაშე. მეექვსე თავი ყურადღებას ამახვილებს სამსჯავროზე, რომელიც სწორედ იმავე ისტორიულ მონაკვეთში ცრუ წინასწარმეტყველებზე აღსრულდება.

კვირის კანონის დროს შეერთებულ შტატებში განდგომილი პროტესტანტული რქა შედგება ორი კლასისაგან: ერთისაგან, რომელიც კვირას, როგორც თაყვანისცემის დღეს, ამტკიცებს, და მეორისაგან, რომელიც ამაოდ აცხადებს, რომ შაბათს, როგორც თაყვანისცემის დღეს, ამტკიცებს. მათი შესაბამისი სახეები რესპუბლიკურ რქაში არიან დემოკრატიული და რესპუბლიკური პარტიები. ეს ორი განდგომილი რქა ქრისტეს დროს სადუკვეთებითა და ფარისევლებით იყო წინასწარ ნიშნულად წარმოდგენილი. დარიოსის მოტყუების ისტორიაში ორი განდგომილი პრეზიდენტი და ას ოცი მღვდელიც პროტესტანტიზმის განდგომილი რქის ორ კატეგორიას წარმოადგენს. თუმცა იმ დროს, როცა ეს ამბავი ხდებოდა, ისინი სინამდვილეში პოლიტიკური ფიგურები იყვნენ, წინასწარმეტყველური კონტექსტი ცხადყოფს, რომ სწორედ განდგომილი რელიგიური ძალაა, რომელიც სახელმწიფოს ატყუებს.

ისტორია, როგორც ეს კარმელის მთაზეა წარმოდგენილი, გამოყოფს ცრუ წინასწარმეტყველთა ორ კლასს: ბაალის წინასწარმეტყველებს და ჭალის წინასწარმეტყველებს (აშთაროთს). ისინი ერთად განასახიერებენ ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთებას, რადგან ბაალი მამრობითი ღვთაებაა, ხოლო აშთაროთი — მდედრობითი ღვთაება. ელიამ საბოლოოდ სიკვდილით დასაჯა კარმელის მთის ცრუ წინასწარმეტყველები, ისევე როგორც დანიელის მეექვსე თავის შეთქმულნი ჩაყრილ იქნენ ლომთა ხაროში.

და ელია უთხრა მათ: შეიპყარით ბაალის წინასწარმეტყველნი; ნურავინ მათგან ნუ გაექცევა. და შეიპყრეს ისინი; და ჩაიყვანა ისინი ელიამ კიშონის ხევთან და იქ დახოცა ისინი. 3 მეფეთა 18:40.

იმავე კარმელის მთის ისტორიაში, რომელიც იოანე ნათლისმცემლით არის წარმოდგენილი, ძალა, რომელიც აცდუნებს, არის ასული. ორივე ისტორია მაცდურებს მოცეკვავეებად წარმოაჩენს — იქნება ეს მათი შესაწირავის ირგვლივ კარმელის მთაზე, თუ ჰეროდეს ნასვამი დაბადების დღის ნადიმზე, სადაც სალომემ თავისი მოტყუების ცეკვა შეასრულა. ეს ორი ხაზი ერთად მიუთითებს ეკლესიისა და სახელმწიფოს იმ გაერთიანებაზე, რომელიც სრულად ყალიბდება კვირა დღის კანონთან, და იმაზე, რომ შეერთებული შტატების განდგომილი ეკლესიები არიან ჰეროდის ასულები, ხოლო ჰეროდია არის იზებელი; ორივენი კათოლიციზმს განასახიერებენ. ჰეროდეს დაბადების დღე აღნიშნავს მიწის მხედის მეექვსე სამეფოს დასასრულს, მაგრამ იმავე დროს აღნიშნავს ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეშვიდე სამეფოს (გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის) დაბადების დღეს.

სწორედ იმ აღთქმაში, რომელიც სალომეს მიეცა, ჰეროდე თანხმდება, რომ სალომეს მისცეს თავისი სამეფოს ნახევარი, რითაც მიუთითებს, რომ მეშვიდე სამეფო წარმოადგენს ეკლესიის ერთი ნახევრისა და სახელმწიფოს ერთი ნახევრის შერწყმას. ეს სამეფო იწყება მაშინ, როცა იოანეს თავი ჰეროდიადას გადაეცემა. ამ მიზეზით, მეშვიდე სამეფო გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში წარმოდგენილია როგორც ის, რომელიც

გრძელდება მხოლოდ მცირე ხანს. სწორედ კვირა დღის კანონთანაა დაკავშირებული სამმაგი კავშირის დამყარება, რადგან იქ ათი მეფე თანხმდება, რომ თავისი ხანმოკლე სამეფო მხეცს გადასცეს ერთი „საათით“. ეს ერთი „საათი“ არის კვირა დღის კანონის კრიზისის „საათი“, რომელიც იწყება შეერთებულ შტატებში და მთავრდება მაშინ, როცა მიქაელი აღდგება.

და ის ათი რქა, რომლებიც იხილე, არის ათი მეფე, რომელთაც ჯერ არ მიუღიათ სამეფო; არამედ მხეცთან ერთად ერთ ჟამს მიიღებენ ხელმწიფებას, როგორც მეფეები. მათ ერთი ზრახვა აქვთ და თავიანთ ძალასა და ხელმწიფებას მხეცს მისცემენ. ისინი ომს გაუმართავენ კრავს, და კრავი სძლევს მათ, რადგან იგი არის უფალი უფალთა და მეფე მეფეთა; და ისინი, ვინც მასთან არიან, წოდებულნი, რჩეულნი და ერთგულნი არიან. გამოცხადება 17:12-14.

ათი მეფე, რომლებიც ჰეროდეთი არიან წარმოდგენილნი, მეშვიდე სამეფოს დაბადების დღეს თანხმდებიან, რომ თავიანთი სამეფოს ნახევარი მხეცს მისცენ კვირადღის კანონის კრიზისის დროს, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „ერთი საათი“. იმ „საათში“ ხელწერა ბელშაცარის კედელზე იწერება. იმ „საათში“ შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო ცეცხლის ღუმელში იქნებიან ჩაყრილნი და ღრუბელში ამალდებიან, როგორც გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე. სამმაგი კავშირი თავს იყრის მოტყუებით, რომელსაც მიწის მხეცი ახორციელებს, რომელიც ადამიანთა თვალწინ ზეციდან ცეცხლს ჩამოაქვს.

და ვიხილე სხვა მხეცი, რომელიც ამოდიოდა მიწიდან; და ჰქონდა მას ორი რქა, როგორც კრავს, და ლაპარაკობდა როგორც გველი. და იგი ახორციელებს პირველ მხეცის მთელ ძალაუფლებას მის წინაშე და აიძულებს მიწას და მასზე მცხოვრებთ, თაყვანი სცენ პირველ მხეცს, რომლის სასიკვდილო ჭრილობა განიკურნა. და იქმს დიდ სასწაულებს, ისე რომ ცეცხლიც კი ჩამოაქვს ზეციდან მიწაზე ადამიანთა თვალწინ, და აცდუნებს მიწაზე მცხოვრებთ იმ სასწაულებით, რომელთა მოხდენის ძალაც ჰქონდა მხეცის წინაშე; ეუბნება მიწაზე მცხოვრებთ, რომ გააკეთონ ხატი იმ მხეცისა, რომელსაც მახვილით ჰქონდა ჭრილობა და ცოცხალი დარჩა. გამოცხადება 13:11-14.

სამყარო ცდუნდება არა იმდენად სასწაულებით, რამდენადაც „იმ სასწაულთა საშუალებებით“, რომელთა ქმნის ძალაც მას ჰქონდა. გამოთქმა „იმ სასწაულთა საშუალებები“ დამატებული ფრაზაა, თუმცა იგი სასწაულებზე სწორ აქცენტს სვამს, რაც ფრთხილად უნდა იქნეს შენიშნული. მნიშვნელოვანია გაცნობიერება იმისა, თუ როგორ აცდუნებს სამყაროს ცრუ უწყება (ცეცხლი ზეციდან), ვინაიდან ჩვენ ახლა სწორედ იმ ისტორიულ პერიოდში ვიმყოფებით, როდესაც პლანეტა დედამიწის მოსახლეობანი ჰიპნოზდებიან „საინფორმაციო სუპერმაგისტრალის“ მეშვეობით, რომელსაც დედამიწის გლობალისტი ვაჭრები აკონტროლებენ და მანიპულირებენ. ამ საკითხს შემდგომ წერილებში მივუბრუნდებით, მაგრამ ამჟამად მხოლოდ იმას აღვნიშნავთ, რომ პრეზიდენტებისა და მთავართა ცდუნება, რომელიც დარიუსზე განხორციელდა, კონკრეტული წინასწარმეტყველური თემაა და შეიცავს რამდენიმე ურთიერთდაკავშირებულ ელემენტს, რომელთა შეცნობაც აუცილებელია.

სამგვარი კავშირი ერთიანდება სალომეს გრძნობისმომგვრელი ცეკვის მოტყუებით, რომელიც ჰეროდეს დაბადების დღის ნადიმზე მმართველთა წინაშე შესრულდა. ის მოტყუება, რომელიც პილატეს თავს მოახვიეს, ორგვარი ბუნებისა იყო: ბრალდება, რომ ქრისტე სახელმწიფოს ძალაუფლების წინააღმდეგ შფოთს იწვევდა და აღვივებდა, და აგრეთვე ისიც, რომ იგი რელიგიური ძალაუფლების წინააღმდეგ გამოხატავს სჩადიოდა. ამ ისტორიაში სამი მოწინააღმდეგე შეიკრიბა. რომაული ძალაუფლება (სახელმწიფო), ბარაბა, ცრუ ქრისტე (ცრუ წინასწარმეტყველი), და განდგომილი იუდეველთა ეკლესია (მხეცი). განდგომილმა ეკლესიამ მოატყუა რომაული ხელისუფლება (სახელმწიფო) ორგვარი სიცრუით — შფოთის და გამოხატვის ბრალდებით.

როდესაც დარიოსი საბოლოოდ ილვიძებს თავისი მომტყუებლების მოტივის მიმართ, იგი იძულებული ხდება, დანიელი ლომების ხევში ჩააგდოს. დანიელმა სახელმწიფოს კანონი დაარღვია ღვთის კანონისადმი თავისი მორჩილებით. დარიოსისთვის წარდგენილი სიცრუე აღსრულდა დარიოსის ქედმაღლობის აღზევებით, რითაც მას ხელი შეეშალა, ეცნო თავისი მომტყუებლების მოტივი. სიცრუე და მოტყუება დანიელისა და ლომების ხევის ისტორიაში ღვთისადმი მორჩილებას განსაზღვრავს როგორც ღვთისმგმობელობასა და ამბოხს, რაც ჯვრის იმავე ორგვარ მოტყუებას წარმოადგენდა, და ჯვრის გზანიშნული ეთანხმება კვირა კანონის გზანიშნულს.

რელიგიური მაცდუნებელი ძალის დასჯა ბიბლიური წინასწარმეტყველების საგანია, ისევე როგორც ის ფაქტი, რომ რელიგიური ძალა სახელმწიფო ძალაუფლებას აცდუნებს.

„ხალხი ხედავს, რომ მოტყუებულნი იყვნენ. ისინი ერთმანეთს ადანაშაულებენ იმაში, რომ დაღუპვისკენ წაიყვანეს ისინი; მაგრამ ყველანი ერთიანდებიან, რათა თავიანთი უმწარესი მსჯავრი დაატეხონ მსახურებს. ორგულმა მწყემსებმა საამო სიტყვები იწინასწარმეტყველეს; მათ თავიანთ მსმენელნი მიიყვანეს იქამდე, რომ გააუქმონ ღვთის რჯული და დევნონ ისინი, ვისაც მისი სიწმიდით დაცვა სურს. ახლა, თავიანთი სასოწარკვეთილების ჟამს, ეს მოძღვრები ქვეყნიერების წინაშე აღიარებენ თავიანთ მოტყუების საქმეს. ბრბონი მძვინვარებით ივსებიან. „დავიღუპეთ!“ — ღაღადებენ ისინი, — „და თქვენა ხართ ჩვენი დაღუპვის მიზეზი;“ და ცრუმწყემსებს მიეძალებიან. სწორედ ისინი, ვინც ოდესღაც ყველაზე მეტად აღფრთოვანებულნი იყვნენ მათით, ახლა მათზე ყველაზე სამინელ წყევლას წარმოთქვამენ. სწორედ ის ხელები, რომელთაც ოდესღაც დაფნის გვირგვინები დაადგეს მათ, ახლა მათ დასაღუპავად აღიმართებიან. მახვილები, რომლებიც ღვთის ხალხის მოსაკლავად იყო გამზადებული, ახლა მათი მტრების გასანადგურებლად იხმარება. ყველგან შფოთია და სისხლისღვრა.“ The Great Controversy, 655.

სარწმუნოებრივი წინამძღოლები სამიზნედ იქცევიან მადლის ჟამის დახურვის შემდეგ, რადგან მათი სამწყსოები აცნობიერებენ, რომ ისინი მოტყუებულნი იყვნენ სიცრუით, რომელსაც სარწმუნოებრივი წინამძღოლები ავრცელებდნენ. პრეზიდენტებმა და მთავრებმა, თავიანთ ოჯახებთან ერთად, ყველამ ერთნაირი მისაგებელი სასჯელი დაითმინეს იმ სიცრუისათვის, რომელსაც ისინი ავრცელებდნენ. როდესაც ელიამ

ქარმელის მთაზე ცრუწინასწარმეტყველები დახოცა, სწორედ ესelfde მისაგებელი შურისგება არის წარმოდგენილი გამოცხადების მეთერთმეტე თავში აღწერილ „დიდ მიწისძვრაში“, როდესაც „შვიდი ათასი“ დაემხოზა.

და იმავე ჟამს იყო დიდი მიწისძვრა, და ქალაქის მეთათედი დაეცა, და მიწისძვრისაგან მოიკლა შვიდი ათასი კაცი; ხოლო დანარჩენნი შეძრწუნდნენ და დიდება მისცეს ზეცის ღმერთს. გამოცხადება 11:13.

საფრანგეთის რევოლუციის დიდი მიწისძვრის აღსრულებაში დახოცილი შვიდი ათასი საფრანგეთის სამეფო გვარს წარმოადგენდა. დიდი მიწისძვრის იმ „ჟამს“, რომელიც საკვირაო კანონია, დახოცილი შვიდი ათასი მეშვიდე დღის ადვენტისტებს წარმოადგენენ, რომლებიც რომს თავყვანს სცემენ, რადგან მხეცის ნიშანს საკვირაო კანონის დადგომისას მხოლოდ ისინი იღებენ, რომელთაც მეშვიდე დღის შაბათის პასუხისმგებლობა ესმით.

შაბათის შეცვლა რომაული ეკლესიის ავტორიტეტის ნიშანი, ანუ ბეჭედი. ისინი, ვინც, მეოთხე მცნების მოთხოვნათა გაგებით, ჭეშმარიტის ნაცვლად ცრუ შაბათის დაცვას ირჩევენ, ამით პატივს მიაგებენ იმ ძალაუფლებას, რომლის მიერაც მხოლოდ არის იგი ნაბრძანები. მხეცის ნიშანი არის პაპობრივი შაბათი, რომელიც ქვეყნიერებამ მიიღო ღვთის მიერ დადგენილი დღის ნაცვლად.

„მაგრამ წინასწარმეტყველებაში აღნიშნული დრო ჯერ კიდევ არ დამდგარა მხეცის ნიშნის მისაღებად. გამოცდის ჟამი ჯერ კიდევ არ მოსულა. ჭეშმარიტი ქრისტიანები არიან ყოველ ეკლესიაში, რომის კათოლიკურ ზიარებაშიც კი. არავინ არის მსჯავრდებული, ვიდრე არ მიეღოთ ნათელი და არ დაენახათ მეოთხე მცნების სავალდებულო ძალა. მაგრამ როდესაც გამოიცემა დადგენილება, რომელიც ყალბ შაბათს გაატარებს ძალაში, და როდესაც მესამე ანგელოზის ხმამაღალი ღაღადი გააფრთხილებს ადამიანებს მხეცისა და მისი ხატის თავყვანისცემის წინააღმდეგ, მაშინ მკაფიოდ გაივლება ზღვარი ცრუსა და ჭეშმარიტს შორის. მაშინ ისინი, ვინც კვლავაც დარჩებიან ურჩობაში, მიიღებენ მხეცის ნიშანს თავიანთ შუბლებზე ან თავიანთ ხელებზე.

„სწრაფი ნაბიჯებით ვუახლოვდებით ამ პერიოდს. როდესაც პროტესტანტული ეკლესიები საერო ძალაუფლებასთან გაერთიანდებიან ცრუ რელიგიის მხარდასაჭერად, რომლის წინააღმდეგობისთვისაც მათმა წინაპრებმა უსასტიკესი დევნა დაითმინეს, მაშინ პაპური შაბათი ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანებული ხელისუფლებით იქნება თავსმოხვეული. დადგება ეროვნული განდგომილება, რომელიც მხოლოდ ეროვნული დაღუპვით დასრულდება.“ Bible Training School, February 2, 1913.

„დიდი მიწისძვრის“ „საათში“, ანუ კვირადღის კანონში, დამხოზილი „შვიდი ათასი“ აგრეთვე პარალელდება იმ „შვიდ ათასთან“, რომლებმაც ელიას დროს იზებელის წინაშე თავყვანი არ სცეს.

მაგრამ მე დავიტოვე ჩემსთვის შვიდი ათასი ისრაელში, ყოველი მუხლი, რომელიც არ მოდრეკილა ბაალის წინაშე, და ყოველი პირი, რომელსაც არ უკოცნია მისთვის. 3

მეფეთა 19:18.

შვიდი ათასის პირველი ხსენება მიუთითებს ერთგულ ჯგუფზე, რომელმაც უარი თქვა იზებელს თაყვანი ეცა, ხოლო უკანასკნელი ხსენება წარმოადგენს ნემსს, რომელიც იზებელს თაყვანს სცემს. როდესაც პაპობა დაიპყრობს დიდებულ ქვეყანას (გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცს), კვირა დღის კანონის დროს, ერთი კლასი „დამხობილია“, ხოლო მეორე კლასი თავს აღწევს ბაბილონის კონტროლის ხელიდან, რადგან მაშინ იწყება ბაბილონიდან გამოსვლის უწყება.

იგი შევა აგრეთვე დიდებულ ქვეყანაში, და მრავალი ქვეყანა დაემხო; მაგრამ ესენი გადაურჩებიან მის ხელს: ედომი, მოაბი და ყამონის ძეთა მთავარი. დანიელი 11:41.

სიტყვა „ქვეყნები“ დამატებული სიტყვაა, რადგან კვირადღის კანონის დროს მრავალი ქვეყანა არ არის „დამხობილი“, არამედ მრავალი ცალკეული მეშვიდე დღის ადვენტიზტი, ვინაიდან იმ მომენტში მხოლოდ ისინი არიან მიჩნეულნი ანგარიშვალდებულად მესამე ანგელოზის ნათლის წინაშე. ისინი არიან „მრავალნი“, რადგან ისინი იყვნენ ისნი, ვინც მოწოდებულნი იყვნენ იმათ შორის ყოფნისათვის, ვინც ღვთის ბეჭედი მიიღო, მაგრამ მათ უარყვეს ეს მოწოდება.

და ეუბნება მას: მეგობარო, როგორ შემოხვედი აქ საქორწილო სამოსის გარეშე? ხოლო იგი დადუმდა. მაშინ უთხრა მეფემ მსახურებს: შეუკარით მას ხელ-ფეხი, წაიყვანეთ და ჩააგდეთ გარესკნელის ბნელში; იქ იქნება ტირილი და კბილთა ღრჭენა. რადგან მრავალნი არიან ხმობილნი, ხოლო მცირედნი — რჩეულნი. მათე 22:12-14.

დანიელი მეექვსე თავში მთავართა და პრეზიდენტთა მზაკვრობა განსაზღვრავს იმ სასჯელს, რომელიც ეწევა რელიგიურ ძალაუფლებას, რომელიც აცდუნებს სახელმწიფო ძალაუფლებას.

და მეფემ ბრძანა, და მოიყვანეს ის კაცები, რომელთაც დანიელი დაებეზდებინათ, და ჩაყარეს ისინი ლომთა ხაროში — ისინი, მათი შვილები და მათი ცოლები; და ლომებმა სძლიეს მათ და დაუმტკრიეს მათ ყველა ძვალი, ვიდრე ხაროს ფსკერამდეც კი მიაღწევდნენ. დანიელი 6:24.

ჩვენ გავაგრძელებთ დანიელის წიგნს მომდევნო სტატიაში.

და კიდევ რა ვთქვა? რადგან დრო არ მეყოფოდა, რომ მომეთხრო გედეონზე, ბარაკზე, სამსონზე და იფთახზე; აგრეთვე დავითზე, სამუელზე და წინასწარმეტყველებზე, რომელთაც რწმენით დაიმორჩილეს სამეფოები, აღასრულეს სიმართლე, მიიღეს აღთქმები, დაუხშვეს ლომთა ხახები. ებრაელთა 11:32, 33.